

Sygn. akt VI Gz 174/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie : SSO Beata Hass-Kloc (spr)

SSO Anna Harmata

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2016 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: A. D.

przeciwko: (...) S.A. w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na Postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 13 czerwca 2016r , sygn. akt V GC 1195/16

p o s t a n a w i a

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy z dnia 13 czerwca 2016r , sygn. akt V GC 1195/16 stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Fabrycznej.

W pisemnych motywach niniejszego Sąd ten podał na wstępie , że w dniu 25 maja 2016 roku powód A. D. wytoczył powództwo przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 5.631,71 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, tytułem odszkodowania z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, do którego zaspokojenia zobowiązany jest pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody. Powód uzasadnił właściwość miejscową Sądu Rejonowego w Rzeszowie powołując się na treść art. 20 ust.

1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy stwierdził ,że stosownie do art. 34a ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) powództwo o odszkodowanie z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wytacza się wyłącznie przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania albo siedziby poszkodowanego zdarzeniem powodującym szkodę albo przed sąd właściwy dla miejsca zaistnienia tego zdarzenia. W braku wskazanych

wyżej podstaw właściwości miejscowej powództwo można wytoczyć przed sąd właściwy według przepisów o właściwości ogólnej. Przelew wierzytelności nie wpływa na właściwość sądu.

Powyższa regulacja, zdaniem Sądu Rejonowego, stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zasady określającej właściwość sądów w sprawach o roszczenia wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych. Właściwość ta jest określona przemiennie, co powoduje, że powództwa takie mogą być wytaczane bądź według przepisów o właściwości ogólnej bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania albo siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Następnie podał, że regulacja z art. 34a cytowanej wyżej ustawy wskazuje właściwość wyłączną sądów i została określona ustawą z dnia 25 września 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1691), która weszła w życie w dniu 24 stycznia 2016 roku, zaś powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 25 maja 2016 roku, a zatem wyżej cytowany przepis znajduje, w ocenie Sądu Rejonowego, zastosowanie w tej sprawie.

Wskazując, że miejscem zamieszkania poszkodowanych jest miejscowość W. ulica (...) mając to na względzie oraz okoliczność, że przedmiotowa sprawa ma charakter gospodarczy, właściwym w niniejszej sprawie jest IV Wydział Gospodarczy Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej, zgodnie z podziałem terytorialnym.

Mając na względzie powyższe orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 200 § 1 kpc w zw. z art. 34a ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości powód. Zarzucił mu naruszenie prawa materialnego tj. art. 509 kc w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) poprzez ich niezastosowanie spowodowane przyjęciem, że dla przedmiotowej sprawie sądem właściwym miejscowo jest Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej, w sytuacji gdy nabywcy wierzytelności przysługuje uprawnienie do wytoczenia powództwa przed sąd właściwy dla siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umową ubezpieczenia, którymi jednocześnie jest powód na podstawie zawartych umów cesji wierzytelności;

Ponadto zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego to jest art. 200 k.p.c. i 34 a w/w ustawy poprzez błędną wykładnię art. 34 a ustawy i uznanie, że znajduje on zastosowanie w niniejszej sprawie, a w konsekwencji ich zastosowanie, skutkujące stwierdzeniem, iż Sąd Rejonowy w Rzeszowie jest niewłaściwy dla rozpoznania niniejszej sprawy i przekazanie Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej.

Skarżący na uzasadnienie powyższego podał, że powód powinien w pozwie podać okoliczności uzasadniające właściwość sądów wg przepisów właściwości przemiennej (por. wyrok SN z dnia 09.06.2005r sygn. akt III CZP 28/08).

Dalej w obszernym uzasadnieniu złożonego zażalenia powód powołując się na orzeczenia Sądu Najwyższego m.in. z dnia 16.11.2012r, sygn. akt III CZP 69/12 i z dnia 22.04.2010r, sygn. akt V CSK 367/09 podniósł, że miał prawo wnieść pozew do Sądu Rejonowego w Rzeszowie, albowiem na mocy umowy cesji wierzytelności stał się poszkodowanym jak i uprawnionym do żądania spełnienia świadczenia przez pozwanego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył zastępuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, chociaż twierdzenia zażalenia i przytoczone stanowisko Sądu Najwyższego w powołanych orzeczeniach Sąd Okręgowy co do zasady podziela.

Na wstępie należy podnieść, że stosownie do art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące

roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź wg przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Powyższy przepis stanowi uregulowanie szczególne (*lex specialis*) w zakresie właściwości miejscowej sądów dla powództw wynikających z umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Wg Sądu Okręgowego w sprawach z powództwa wynikającego z ubezpieczenia obowiązkowego o właściwości miejscowej decyduje miejsce zamieszkania (albo siedziby) pozwanego, poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia, nie zaś siedziba (miejsce zamieszkania) wierzyciela. Zawarcie umowy przelewu wierzytelności nie prowadzi do zmiany sytuacji prawnej cesjonariusza, co zasadnie podnosi powód, a przelew wierzytelności na rzecz powoda nie jest podstawą dochodzonego roszczenia.

Z chwilą cesji następuje tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta (poszkodowanego) przysługującej mu wierzytelności wobec jego dłużnika. Zmienia się zatem jedynie osoba wierzyciela, nie ulega zaś zmianie charakter jej roszczenia o zapłatę wobec dłużnika (postanowienie SN z dnia 16.11.2012r. sygn. akt III CZP 69/12). Oznacza to, że w dalszym ciągu mamy do czynienia z roszczeniem z tytułu czynu niedozwolonego (ciągłość przedmiotowa), lecz mimo cesji nie ulega wątpliwości, że powód nie staje się poszkodowanym w rozumieniu przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Powód może jednak korzystać z właściwości przemiennej uregulowanej w art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, co za stanowiskiem Sądu Najwyższego w powołanych przez powoda postanowieniach przyjmuje Sąd Okręgowy jednak tylko w granicach tej regulacji. Oznacza to tylko tyle, że powództwo przeciwko ubezpieczycielowi winno być dochodzone przed sądem właściwości ogólnej (wg siedziby pozwanego), lub – z powołaniem na właściwość przemiennej – wg miejsca zamieszkania poszkodowanego, którym był cedent. Powód nie ma podstaw powoływać się na właściwość wynikającą z jego siedziby (miejsca zamieszkania).

Zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 kpc pozew powinien w miarę potrzeby zawierać przytoczenie okoliczności uzasadniających właściwość sądu. W przedmiotowej sprawie powód czyniąc zadość temu obowiązkowi, dla uzasadnienia właściwości przemiennej Sądu Rejonowego w Rzeszowie, w sposób jednoznaczny powołał się na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – R.. Powołane w zażaleniu postanowienia Sądu Najwyższego nie stanowią o tym, że w przedmiotowym stanie faktycznym cesjonariusz może powoływać się na właściwość przemiennej determinowaną jego siedzibą, lecz co najwyżej siedzibą (miejscem zamieszkania) poszkodowanego (podobnie SO w Warszawie w postanowieniu z dnia 12.03.2014r sygn. akt XXIII Gz 1302/14, oraz w sprawie

o sygn. akt XXIII Gz 25/14 i SO w Częstochowie w sprawie o sygn. akt V Gz 107/15). Należy podkreślić, że szczególny charakter powoływanego dla uzasadnienia właściwości sądu uregulowania art. 20 w/w ustawy wyłącza zastosowanie regulacji przewidzianych w art. 31 kpc do 34 kpc (podobnie SO w Lublinie w postanowieniu z dnia 13.09.2013r, sygn. akt IX GC 312/13).

Stąd zarzut rażącego naruszenia przepisu art. 20 i 34 a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie jest zasadny.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.